

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej
Autor	MR, PiPS
Projekt z dnia	20 kwietnia 2018 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	-----
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Bernadeta Skóbel
e-mail	bs@zpp.pl
tel.	18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Art. 4 ust. 2	Przepis należy doprecyzować w kierunku wyraźnie wskazującym na możliwość wykonywania obowiązków przez poszczególne instytucje oraz ich pracowników.			
2.	Art. 15 ust. 1 pkt 12	Pozostawienie art. 15 ust. 1 pkt 12 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej w dotychczasowym brzmieniu.	Rolą asystenta rodziny jest praca z rodziną. O ile co do zasady winien podejmować działania zaradcze, o tyle w sytuacjach szczególnie uzasadnionych w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dzieci, konieczne jest podjęcie natychmiastowych działań interwencyjnych.		
3.	Art. 17a	Legitymacje winien wydawać kierownik jednostki odpowiedzialnej za pracę z rodziną lub inna upoważniona przez niego osoba.	Racjonalizacja regulacji zwłaszcza w kontekście miast na prawach powiatu.		
4.	Art. 35 ust. 5	Proponujemy dodać zapis, że w razie potrzeby osoba wykonująca czynności dowozu, może żądać	W praktyce zdarza się, że dziecko, które ma zostać dowiezionym, jest agresywne, lub też istnieją		

		<p>pomocy kuratora sądowego, Policji, organu pomocy społecznej, zespołu ratownictwa medycznego lub innej powołanej do tego instytucji. W razie potrzeby stosowne zarządzenie winien wydać sąd.</p> <p>Należałoby również jasno doprecyzować, że czym innym jest dowóz a czym innym odebranie dziecka (w kontekście obowiązków kuratora wynikających z KPC). Ponadto wątpliwości budzi nałożenie na powiat wykonanie obowiązku dowozu dziecka do placówki regionalnej oraz interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego.</p>	<p>uzasadnione wątpliwości, czy jego stan zdrowia pozwala na podróż (np. w razie zaawansowanej ciąży małoletniej umieszczanej w pieczy zastępczej). Dziecko winno być wówczas przewożone w asyście osób posiadających stosowne kwalifikacje (np. medyczne), czy uprawnienia do stosowania przymusu bezpośredniego, czy prawo do naruszenia nietykalności cielesnej dziecka. Pracownicy powiatowych centrów pomocy rodzinie nie posiadają takich uprawnień (w przeciwieństwie do np. funkcjonariuszy Policji w określonych sytuacjach), ani kwalifikacji medycznych. Zasadnym jest więc wprowadzenie możliwości uzyskania przez nich pomocy instytucji powołanych do tego. Analogiczne uprawnienie do żądania pomocy mają kuratorzy sądowi w razie konieczności przymusowego odbioru dziecka od rodziców biologicznych (co z reguły poprzedza dowóz dziecka do rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, czy placówki).</p> <p>Proponowany przepis stanowi więc niejako kontynuację procedury związanej z odbiorem dziecka. Dodatkowo w razie konieczności, np. w sytuacji braku współpracy przez stosowne instytucje, sąd opiekuńczy mógłby wydać stosowne zarządzenia umożliwiające sprawny dowóz, z poszanowaniem praw dziecka i zachowaniem bezpieczeństwa zarówno dziecka, jak i osób trzecich.</p>		
--	--	---	--	--	--

5.	Art. 37b ust. 3 oraz art. 193a	<p>Usunąć</p> <p>W przypadku pozostawienia tego przepisu pojawia się wątpliwość, który z powiatów ponosi koszty utrzymania dziecka osoby pełnoletniej, w sytuacji gdy wychowanek nie pochodził z terenu powiatu, w którym obecnie przebywa.</p>	<p>Nowelizacja wprowadza zupełnie nową instytucję - dziecka pełnoletniego wychowanka pieczy pozostającego w pieczy zastępczej po osiągnięciu pełnoletniości. Takie dziecko nie przebywałoby w pieczy zastępczej, władza rodzicielska jego pełnoletniego rodzica nie jest ograniczona, ale pobyt takiego dziecka będzie finansowany przez powiat. W obecnym stanie prawnym pełnoletni wychowanek pieczy, nadal przebywający w tej pieczy na warunkach art. 37 ust. 2 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, nie jest co do zasady ograniczony we władzy rodzicielskiej. Ma on więc pełne uprawnienia i obowiązki rodzica. Pobyt w pieczy zastępczej nie wpływa na jego status jako rodzica. Może on więc (a właściwie ma taki obowiązek) sprawować bieżącą pieczę nad swoim niepełnoletnim dzieckiem. Może więc z nim również przebywać w rodzinie zastępczej, czy placówce opiekuńczo-wychowawczej, o ile one się na to zgodzą. Nowelizacja również wymaga tutaj zgody rodziny zastępczej bądź dyrektora placówki. Jedyną różnicą będzie więc obowiązek finansowania pobytu takiego dziecka. Brak jest racjonalnych podstaw do nałożenia obowiązku finansowania przez powiat utrzymania dzieci rodziców nieograniczonych w swojej władzy rodzicielskiej, wykonujących ją w</p>		
----	--------------------------------	---	---	--	--

			<p>sposób prawidłowy, sprawujących bieżącą, osobistą pieczę nad dzieckiem, tylko dlatego, że owi rodzice są wychowankami pieczy zastępczej. Zwracamy uwagę, że dziecko ma również drugiego rodzica, na którym ciąży obowiązek alimentacyjny.</p> <p>Zwracamy również uwagę, że jest to kolejne zadanie, którego koszty nie zostały oszacowane w Ocenie skutków regulacji. Proponowany przepis spowoduje nie tylko dokonywanie niezasadnych wydatków przez powiaty, ale nie ma też nic wspólnego z celami ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Może też wpływać demotywująco na rodziców biologicznego dziecka (pełnoletniego wychowanek i jego partnera/partnerkę) w zakresie rozwijania jego kompetencji rodzicielskich, w tym w zakresie kształtowania obowiązku podejmowania działań pozwalających na utrzymanie własnego dziecka.</p>		
6.	Art. 38	Należy doprecyzować obecnie obowiązujący przepis tak by nie było wątpliwości, że sądowe dochodzenie roszczeń alimentacyjnych nie jest wymagane w sytuacji gdy osoby zobowiązane dobrowolnie wywiązują się z tego obowiązku.	Racjonalizacja przepisów, zmniejszenie obciążania PCPR-ów oraz sądów.		
7.	Art. 38a	Wnosimy o doprecyzowanie w przepisach o dokumentacji medycznej uprawnienia PCPR do pozyskania dokumentacji medycznej.	Obecnie PCPR-y mają problemy z pozyskaniem dokumentacji pomimo nałożenia obowiązku gromadzenia informacji o stanie zdrowia dziecka.		

8.	Art. 38c i n.	<p>Uwaga ogólna – projekt zawiera przepisy mające wpływ na stosowanie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE.</p> <p>Ponadto należy ocenić skutki wprowadzenia rejestru w kontekście zasadności umieszczania dzieci w pieczy zastępczej daleko od miejsca zamieszkania rodziców biologicznych (brak realnej możliwości pracy nad powrotem dziecka do rodziny).</p>	<p>Z uwagi na wymóg wskazany w art. 35 ust. 10 Rozporządzenia ogólnego o ochronie danych osobowych wnosimy o uzupełnienie OSR o ocenę skutków dla ochrony danych osobowych.</p> <p>Wątpliwości budzi szeroki zakres informacji gromadzonych w rejestrze.</p>		
9.	Art. 38c ust. 10	Wydłużenie terminu do 7 dni.	Projektodawca winien uwzględnić fakt, że dane do rejestru będą wprowadzały podmioty niekoniecznie dysponujące rozbudowaną strukturą organizacyjną.		
10.	Art. 38c ust. 14	Przepis należy albo rozbić na dwie osobne jednostki redakcyjne albo przeredagować.	W art. 38c ust. 1 pkt 7 wymienione są osoby usamodzielniane tymczasem zakres danych odnosi się do osób mających sprawować lub sprawujących pieczę zastępczą.		
11.	Art. 38e	Doprecyzowanie przepisów.	Brak zapisów dotyczących tego jakie zadania może wykonywać rodzina zaprzyjaźniona. Brak zapisów o konieczności przeprowadzenia badań psychologicznych. Brak informacji o konieczności sprawdzenia tych osób w rejestrze sprawców przestępstw na tle seksualnym. Bardzo enigmatyczny zapis, że rękojmię należy zbadać za		

			<p>pomocą wywiadu. Nie wiadomo czy chodzi o wywiad w rozumieniu ustawy o pomocy społecznej czy też specjalne narzędzie przygotowane do tego celu przez organizatora. Ponadto brak informacji jaki organizator jest właściwy do przeprowadzenia wywiadu (czy ten według miejsca zamieszkania rodziny, czy ten według miejsca położenia placówki opiekuńczo wychowawczej). W przepisie powinien znaleźć się zapis, że organizator wszczyna swoje postępowanie na wniosek dyrektora placówki, ponieważ to z dyrektorem placówki kandydaci powinni mieć pierwszy kontakt. Dodając art.38 e nie zmieniono art.96. tam znajduje się zapis o konieczności wydania opinii przez organizatora. Reasumując nie jest napisane czy postępowanie prowadzi placówka i wnosi o wywiad do organizatora czy organizator i wnosi o akceptację dyrektora.</p>		
12.	Art. 43 ust. 2	<p>Rezygnacja z uprawnienia do złożenia skargi do sądu administracyjnego, ewentualnie wprowadzenie możliwości odwołania się do sądu powszechnego.</p> <p>Analogiczna uwaga dotyczy art. 45 ust. 2.</p>	<p>Z uwagi na charakter wstępnej kwalifikacji, z uwagi na charakter postępowania sądowo administracyjnego przekazanie do właściwości sądów administracyjnych kontroli nad wynikami kwalifikacji budzi wątpliwości. Rozumiemy potrzebę rozwoju pieczy rodzinnej natomiast nie może odbywać się w sposób, który może skutkować dopuszczeniem do sprawowania</p>		

			pieczy zastępczej przez osoby nie dające rękami należytego wykonywania przyjętych na siebie obowiązków.		
13.	Art. 47 ust. 1	Ponawiamy wniosek o urealnienie terminów przekazywania dokumentacji i informacji o dziecku.			
14.	Art. 54 ust. 3a i 3b	Pojawia się wątpliwość - jeżeli umowę z rodziną zastępczą zawrze starosta powiatu obowiązany do finansowania pobytu dziecka, a rodzina zastępcza będzie przebywała na terenie innego powiatu, to który powiat będzie zobowiązany do przeprowadzania kontroli tej rodziny, wskazywał koordynatora, dokonywał oceny dziecka i rodziny zastępczej.			
15.	Art. 54 ust. 7	Przepis w obecnym brzmieniu albo powinien zostać pozostawiony bez zmian albo w ślad za zmianą tego przepisu powinny zostać wprowadzone dalsze regulacje.	Wprowadzona zmiana jest niezrozumiała i wprowadzi jedynie chaos administracyjny. Z jednej strony rodzina zmienia miejsce zamieszkania i przebywa obecnie na terenie innego powiatu ale umowa zawarta ze starostą powiatu, w którym wcześniej zamieszkiwała nadal obowiązuje. Oznacza to, że wynagrodzenie wypłacane jest przez dotychczasowy powiat, obowiązują również inne zapisy umowy dot. np. ubiegania się o przysługujące świadczenia czy limity zawarte w umowach. Zgodnie z art. 88 ust. 3 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, wnioski o przyznanie świadczeń rodzina zastępcza oraz prowadzący rodzinny dom dziecka składają w powiecie właściwym ze względu na miejsce zamieszkania i		

			<p>to ten powiat co do zasady wydaje decyzje administracyjne w tym zakresie. Czy w takim przypadku zapisy umowy są wiążące dla powiatu nowego miejsca zamieszkania rodziny zastępczej, czy też decyzje administracyjne nadal wydaje powiat, z którego starostą umowa jest zawarta (co wydłuży w znaczny sposób postępowanie administracyjne).</p> <p>Ponadto należy odpowiedzieć sobie na pytanie co z dziećmi przebywającymi w rodzinie, która np. zmieni miejsce zamieszkania przeprowadzając się do innego województwa (kontakty, praca z rodziną biologiczną).</p>		
16.	Art. 74	<p>Wniosek o rozważenie możliwości poszerzenia katalogu osób mogących sprawować funkcję rodziny pomocowej o osoby wskazane przez rodzinę zastępczą pozostającą w kontakcie z dziećmi.</p>	<p>Rodziny zastępcze nie korzystają z przysługujących im przywilejów bo nie chcą powierzać dzieci osobom obcym. Często osoby te nie są też przygotowane na przyjęcie dzieci (warunki mieszkaniowe, brak odpowiednich sprzętów, itp.). Osoby wskazane przez rodzinę zastępczą mające stały kontakt z dziećmi mogłyby zapewnić lepszy standard opieki. Mogłyby np. zamieszkać na czas sprawowania opieki w domu rodziny zastępczej co byłoby korzystne pod względem emocjonalnym dla dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej.</p>		
17.	Art. 78 ust. 1 pkt 1	<p>Pozostawienie obecnie obowiązującego przepisu bez zmian.</p>	<p>Praca koordynatora wymaga specjalistycznej wiedzy nt. funkcjonowania dziecka w rodzinie z problemami jak również w rodzinie zastępczej oraz znajomości specyfiki obciążeń, z którymi zazwyczaj</p>		

			boryka się dziecko w powyższych sytuacjach. Osoby nieposiadające odpowiedniego przygotowania na w/w kierunkach mogą być nieprzygotowane na radzenie sobie z wyzwaniami, jakie niesie za sobą praca koordynatora, co może szkodzić dobru dziecka.		
18.	Art. 79	Dodanie zapisu o legitymacji dla koordynatora.			
19.	Art. 84 ust. 4	Proponujemy pozostawienie słowa „niezbędnych” lub wskazanie, że wydatki mają być powiązane ze sprawowaniem pieczy zastępczej.	Nie ma uzasadnienia dla finansowania ze środków publicznych wydatków, które nie są związane ze sprawowaniem pieczy zastępczej (np. remont pokoi zamieszkiwanych przez dziecko biologiczne osoby prowadzącej rodzinny dom dziecka).		
20.	Art. 87 ust. 1	Uzupełnienie nowelizacji.	Wprawdzie projekt ustawy zmieniającej nie przewiduje zmian w tym zakresie. Ponieważ jednak ustawa jest już nowelizowana, może warto przy okazji pochylić się również nad tym zagadnieniem, a mianowicie: zgodnie z art. 81 ust. 1 na dziecko legitymujące się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności przysługuje dodatek nie niższy niż 200 zł miesięcznie na pokrycie zwiększonych kosztów utrzymania tego dziecka. W myśl art. 87 ust. 1 dodatek przyznaje się od dnia faktycznego umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej do dnia faktycznego opuszczenia przez dziecko rodziny zastępczej. . Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie		

			<p>pieczy zastępczej nie wskazuje wyraźnie od jakiego terminu rodzinie zastępczej przysługuje ten dodatek, gdy dziecko uzyskuje orzeczenie o niepełnosprawności w trakcie już sprawowanej nad nim pieczy zastępczej, bo przecież nie od dnia umieszczenia w rodzinie zastępczej, skoro wtedy nie posiadało orzeczenia (w praktyce wygląda to tak, że ile głów tyle pomysłów – dodatek przyznawany jest od dnia uzyskania orzeczenia, od dnia złożenia wniosku, od dnia prawomocności orzeczenia, itp.) Kolejna kwestia dotycząca dodatku z tytułu niepełnosprawności dziecka: Orzeczenia o niepełnosprawności przyznawane są zazwyczaj na czas określony. W ustawie brak doprecyzowania (jak ma to miejsce w ustawie o świadczeniach rodzinnych w przypadku zasiłku pielęgnacyjnego).</p>		
21.	Art. 87 ust. 1c i n. w związku z art. 37a	<p>Zgodnie z przedłożonym projektem część środków gromadzonych w ramach świadczenia 500+ miałyby być gromadzona przez starostę na wyodrębnionym rachunku natomiast świadczenia alimentacyjne, o których mowa w art. 37a na wyodrębnionym rachunku prowadzonym przez rodzinę zastępczą/dom dziecka/dyrektora placówki. Oznacza to, że dla dziecka będą prowadzone dwa odrębne rachunki, sugerujemy połączenie obu instytucji. Ponadto zwracamy uwagę, że w OSR nie oszacowano</p>	<p>Prowadzenie dla każdego dziecka dwóch wyodrębnionych rachunków wydaje się bezcelowe. Ponadto w przypadku części świadczenia wychowawczego wydaje się zasadne umożliwienie korzystania z tych środków przez podmioty sprawujące pieczę, w sytuacji gdy zezwoli na to sąd (tak jak to przewidziano w przypadku alimentów). OSR w ogóle nie uwzględni kosztów wprowadzenia tego rozwiązania. Przy założeniu miesięcznego kosztu prowadzenia rachunku bankowego w wysokości 2 zł sam koszt prowadzenia rachunków bankowych</p>		

		skutków regulacji dla JST.	wyniesie przeszło 3 mln złotych rocznie, z czego powiaty obciążą wydatek w wysokości przeszło 2,2 mln złotych (74 tys. rachunków dla dodatku wychowawczego + 18 tys. rachunków dla dzieci przebywających w placówkach x 2 zł x 12 miesięcy). Nasuwa się pytanie czy koszty prowadzenia rachunków miałyby być pokrywane ze zgromadzonych tam środków. Również z punktu widzenia finansów publicznych należałoby doprecyzować, czy część dodatku wychowawczego przekazywana na wyodrębniony rachunek prowadzony przez powiat stanowi wydatek czy depozyt.		
22.	Art. 95 ust. 1-2	Pozostawienie przepisu w dotychczasowym brzmieniu.	O ile założenia leżące u podstaw zmian są słuszne - dzieci winny przebywać w rodzinnych formach pieczy zastępczej, a z pewnością małe dzieci, o tyle skutki wprowadzonej zmiany mogą być nieoczekiwane i nie do pogodzenia z dobrem dziecka. O formie pieczy (rodzinna lub instytucjonalna) zawsze decydują sąd opiekuńczy w okolicznościach konkretnej sprawy. Umieszczanie dzieci w placówkach nie jest kwestią wyboru, czy wygody sądu, ale właśnie braku wyboru, tj. braku rodzin zastępczych lub rodzinnych domów dziecka chętnych do sprawowania opieki nad małymi dziećmi o szczególnych potrzebach zdrowotnych (bardzo chorych, z licznymi niepełnosprawnościami itp.), a także nad kilkorgiem dzieci w tym nastolatkami (rodzeństwem).		

			Umieszczenie takich dzieci w placówce jest niekiedy koniecznością i jedyną alternatywą dla pozostawienia dziecka w szpitalu, czy zakładzie opiekuńczo-leczniczym, bądź dla rozdzielenia rodzeństwa, niezależnie od wysiłków podejmowanych przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej ukierunkowanych na znalezienie rodziców zastępczych. Przepis w obecnym brzmieniu w naszej ocenie godzi przede wszystkim w dobro dzieci. Konieczność rozdzielenia rodzeństwa może dodatkowo traumatyzować te dzieci, zwłaszcza młodsze i spotęgować negatywne skutki umieszczenia dzieci w pieczy zastępczej. Poszukiwanie chętniej do opieki rodziny zastępczej w całej Polsce i konieczność umieszczenia rodzeństwa w rodzinie na drugim końcu Polski utrudni jakąkolwiek pracę z rodziną biologiczną oraz w konsekwencji w praktyce uniemożliwi powrót dzieci do rodziców biologicznych, czy też utrzymywanie z nimi jakiegokolwiek kontaktu przez dzieci.		
23.	Art. 98 ust. 1 pkt 1	Pozostawienie przepisu w dotychczasowym brzmieniu.	Dodawany pkt c może spowodować dopuszczenie do pracy osób bez stosownego wykształcenia kierunkowego (wymaganego w pkt a, b) Placówka opiekuńczo-wychowawcza sprawuje pieczę nad dziećmi po doświadczeniach traumatycznych. Kompetencje zawodowe osób sprawujących opiekę nad dziećmi i je wychowujących muszą opierać się		

			na szerokiej, gruntownej wiedzy z zakresu pedagogiki, psychologii oraz neurobiologii. Projektowana zmiana będzie skutkować tym, iż brak szczególnych kompetencji nie tylko może utrudnić właściwe wypełnianie obowiązków, ale nadto niezrozumienie dziejących się procesów rozwojowych wynikających z pozabezpiecznych relacji z opiekunem bazowym. Może to sprzyjać wtórnej traumatyzacji dziecka i nasilaniu się patologii w rozwoju jego osobowości. Bycie nauczycielem, w praktyce, to zupełnie inne kompetencje, stąd przygotowanie pedagogiczne nie zapewnia odpowiedniego poziomu wiedzy.		
24.	Art. 106 ust. 6b	Wykreślić. Podtrzymujemy uwagę zgłoszona uprzednio przez ZPP w piśmie z dnia 28 maja 2018 r.. Utrzymanie wskazanego zapisu będzie równoznaczne z negatywną opinią ZPP do całego projektu.			
25.	Art. 106 ust. 8c	Wykreślić. Pozostawienie wskazanego przepisu będzie skutkować opinią negatywną ZPP dla przedłożonego projektu.	W przypadku placówek prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego przepis narusza konstytucyjną zasadę samodzielności jednostek samorządu terytorialnego. Przypominamy, że zadania realizowane ustawą są zadaniami własnymi. Można odnieść wrażenie, że projektodawca chciałby aby zadania z ustawy były realizowane jak zadania zleczone z zakresu administracji rządowej ale bez żadnej odpowiedzialności za ich		

			finansowanie.		
26.	Art. 139a ust. 6	Należałoby dopisać „chyba, że sprzeciwia się temu dobro dziecka”.	Obecne brzmienie przepisu nie uwzględnia sytuacji szczególnych (np. brak więzi emocjonalnej pomiędzy rodzeństwem).		
27.	Art. 143 ust. 3a	Wykreślić „pomocy prawnej”.	Każdej osobie, która nie ukończyła 26 roku życia przysługuje nieodpłatna pomoc prawna na podstawie ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej. Powinno wykorzystywać się istniejące możliwości udzielenia pomocy a nie dublować zadania publiczne, które są już organizowane i finansowane ze środków publicznych. PCPR można byłoby zobowiązać do udzielenia informacji o możliwości skorzystania z nieodpłatnego poradnictwa prawnego.		
28.	Art. 145 ust. 1 pkt 6	Wniosek o wyjaśnienie.	Dlaczego w przepisie jest mowa tylko o osobach umieszczonych w placówce?		
29.	Art. 145 ust. 1 pkt 7 lit. c	Przepis powinien brzmieć „c) pomoc w złożeniu wniosku o przyznanie mieszkania socjalnego z zasobów gminy”.	Zapewnianie potrzeb mieszkaniowych, w tym przez mieszkania socjalne, jest obowiązkiem gminy i to ona decyduje o przyznaniu takich mieszkań (w tym ustalając stosowne zasady). Powiat, w tym powiatowe centrum pomocy rodzinie, nie ma żadnych możliwości ułatwienia uzyskania takiego mieszkania, może jedynie pomóc przygotować i złożyć stosowny wniosek.		
30.	Art. 145 ust. 3a	Przepis powinien brzmieć „3) współpraca z rodziną osoby usamodzielnianej, środowiskiem lokalnym, w szczególności szkołą i	Wprowadzenie wymogu współpracy opiekuna usamodzielniania z powiatowym centrum pomocy rodzinie związana jest z tym, iż		

		gminą, oraz organami właściwymi w sprawach pomocy dla osób usamodzielnianych, w szczególności z powiatowym centrum pomocy rodzinie.".	obecnie ich udział w procesie usamodzielnienia jest niewielki i nie ma znaczącego przebiegu na ten proces, często właśnie z powodu braku kontaktu z powiatowymi centrami pomocy rodzinie (lub innymi instytucjami) i brakiem poczucia takiego obowiązku. Opiekunowie usamodzielnienia nie są zorientowani w prawach i obowiązkach osoby usamodzielnianej i nie wpływają znacząco na postawę osób usamodzielnianych, co skutkuje często fikcyjnością procesu usamodzielnienia.		
31.	Art. 145 – uwaga dotycząca dodania ust. 3b	W przepisach winny być również określone obowiązki osób usamodzielnianych.	Osoby usamodzielniane, oczywiście uwzględniając ich wiek oraz często brak doświadczenia życiowego, powinny również mieć poczucie konieczności wzięcia odpowiedzialności za swoje decyzje.		
32.	Art. 145 ust. 4 i 6	Wątpliwości budzi czy decyzja o której mowa w przepisie jest decyzją administracyjną, jeżeli tak stosowanie przepisu będzie w praktyce utrudnieniem dla osoby usamodzielnianej ponadto będzie on niezgodny z ustawą o samorządzie powiatowym.	W projekcie ustawy założono, że indywidualny program usamodzielnienia (IPU) zatwierdzany jest w drodze decyzji, zmiany programu również w formie decyzji. Taki zapis wiąże się z wydłużoną procedurą związaną z IPU, gdyż po zmianach będzie trzeba przeprowadzać postępowanie administracyjne, za każdym razem kiedy wychowanek będzie chciał dokonać zmian w swoim Programie. Należy zauważyć, że osoby usamodzielniane często dokonują zmian w swoim IPU. Jeżeli decyzja, o której mowa w ust. 4 ma być decyzją administracyjną to		

			<p>wątpliwości budzi brzmienie całego ust. 1 (w tym egzekucji postanowień programu w trybie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji).</p> <p>Ponadto jako organ uprawniony do wydawania decyzji wskazano kierownika PCPR, gdy tymczasem organem jest starosta.</p>		
33.	Art. 146 ust. 1	<p>Proponujemy zmianę we wprowadzeniu do wyliczenia w taki sposób aby położono nacisk na faktyczne a nie jedynie formalne kontynuowanie nauki.</p> <p>W art. 147 natomiast proponujemy dodanie pkt 2a w brzmieniu: 1) "2a) bez uzasadnionych powodów powtarza trzykrotnie ten sam rok szkolny lub semestr, bądź dwukrotnie nie zaliczył egzaminu kończącego dany etap nauki;"</p>	<p>Obecnie jedynym wymogiem uzyskania pomocy na kontynuowanie nauki przez osobę usamodzielnianą jest nauka, a więc zgodnie z piśmiennictwem i orzecznictwem de facto posiadanie statusu ucznia, studenta, słuchacza, kursanta. Obecne przepisy nie umożliwiają powiązania świadczenia z faktyczną nauką, co skutkuje tym, że osoby usamodzielniane zapisują się do różnych szkół i placówek oświatowych (zwłaszcza niepublicznych), a następnie w ogóle nie uczęszczają na zajęcia.</p> <p>Proponowane brzmienie umożliwi powiązanie świadczenia z faktyczną nauką, a nie tylko z posiadaniem statusu ucznia. Nadto uniemożliwi obecną praktykę wielokrotnego powtarzania klasy, semestru, czy kursu w tej samej szkole - obecnie nie wpływa to w żaden sposób na prawo do świadczenia, po zmianie umożliwi uchylene w takiej sytuacji decyzji przyznającej świadczenie.</p>		
34.	Art. 149 ust. 1	<p>Pozostawienie obecnej regulacji bez zmian lub zwiększenie dochodów powiatów.</p>	<p>Projekt nie przewiduje zwiększenia dochodów powiatów, z których powiaty miałyby pokryć koszty wprowadzenia tej zmiany</p>		

			legislacyjnej.		
35.	Art. 150 ust. 1	Proponujemy zmianę art. 150 ust. 1 "1. Pomoc na zagospodarowanie jest wypłacana, w zależności od ustaleń indywidualnego programu usamodzielniania, jednorazowo lub w ratach, nie później niż do ukończenia przez osobę usamodzielnianą 26. roku życia, w wysokości nie niższej niż 1500 zł, a w przypadku osoby legitymującej się orzeczeniem o umiarkowanym albo znacznym stopniu niepełnosprawności w wysokości nie niższej niż 3000 zł."	Obecne brzmienie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej przewiduje jedynie jednorazową wypłatę pomocy na zagospodarowanie w minimalnej wysokości określonej ustawą. Tymczasem w praktyce osoby usamodzielniane często chcą obecnie uzyskać jedynie część tej kwoty, gdyż tylko w takiej wysokości zamierzają obecnie dokonać wydatku. Pozostałą kwotę chciałyby uzyskać później, co jest niemożliwe w świetle obowiązujących przepisów. Uniemożliwia to osobie usamodzielnianej racjonalne planowanie wydatków i zmusza do dokonywania niezasadnych, nieplanowanych wydatków pod rygorem konieczności zwrotu pomocy.		
36.	Art. 150a	Proponujemy następujące brzmienie art. 150a ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej: „Art. 150a. Kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie współpracuje z Ochotniczymi Hufcami Pracy, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w zakresie pomocy osobom usamodzielnianym w uzyskaniu zatrudnienia. W tym celu powiat zawiera umowy lub porozumienia, o których mowa w art. 13 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”	Art. 13 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przewiduje umowy pomiędzy OHP a jednostkami samorządu terytorialnymi (w tym powiatami) określającymi m.in. wzajemne zobowiązania organizacyjne i finansowe. Stroną takiej umowy może być jedynie powiat, który w przeciwieństwie do powiatowych centrów pomocy rodzinie, posiada zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych. Umowę podpisać mogą jedynie osoby uprawnione do reprezentacji powiatu, a więc zarząd powiat. Kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie nie ma z mocy		

			samego prawa uprawnienia do zawierania umów w imieniu powiatu i zaciągania w jego imieniu zobowiązań w tym finansowych. Nie ma też wpływu na budżet powiat, z którego dokonywane będą wydatki w celu wykonania umowy.		
37.	Art. 182b	Podtrzymujemy uwagę zgłoszoną uprzednio przez ZPP w piśmie z dnia 28 maja 2018 r.. Utrzymanie wskazanego zapisu będzie równoznaczne z negatywną opinią ZPP do całego projektu.			
38.	Art. 191 ust. 5	1) Należy wydłużyć termin przynajmniej do 30 dni lub użyć określenia niezwłocznie. Przepis winien również uwzględniać czas rozpatrzenia przez NSA sporu o właściwość.	Termin 14 dni na zawarcie porozumienia od dnia umieszczenia dziecka w rodzinnej formie pieczy zastępczej jest zbyt krótki - wstępne projekty porozumień przesyłane są do właściwych powiatów, które muszą weryfikować przez swoich radców prawnych, nanieść ewentualne zmiany. Po takiej procedurze porozumienie wraca do powiatu, na terenie którego zostało umieszczone dziecko w rodzinnej pieczy zastępczej. Po obustronnej akceptacji strony podpisują porozumienie i przesyłają po dwa obustronnie podpisane porozumienia w niektórych powiatach odbywa się to na posiedzeniu zarządu powiatu. Zwracamy również uwagę, że termin winien być liczony od dnia powzięcia informacji o umieszczeniu dziecka w pieczy - w praktyce powiat często nie ma w ogóle informacji o umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej (opóźnienie w przesyłaniu stosownych orzeczeń przez sądy)		

			oraz nie jest w stanie ustalić powiatu właściwego do finansowania pobytu dziecka (a więc również właściwego do zawarcia porozumienia).		
39.	Art. 191 ust. 10	Podtrzymujemy uwagę zgłoszoną uprzednio przez ZPP w piśmie z dnia 28 maja 2018 r.. Utrzymanie wskazanego zapisu będzie równoznaczne z negatywną opinią ZPP do całego projektu.			
40.	Art. 191 wniosek o uzupełnienie	Ustawa w brzmieniu dotychczasowym nie określa powiatu właściwego do pokrywania kosztów utrzymania dziecka małoletniej matki przebywającej w pieczy zastępczej.	Na przykładzie powiatu średzkiego, że w sytuacji, gdy siedziba sądu rejonowego mieści się w Środzie Wielkopolskiej, a swoją właściwością sąd obejmuje sprawy również gmin ościennych niewchodzących w skład powiatu (tak jak w przypadku powiatu średzkiego, sąd rozstrzyga sprawy powiatu poznańskiego - gmina Kórnik). Na terenie powiatu poznańskiego w gminie Kórnik mieści się Publiczna Placówka Opiekuńczo - Wychowawcza w Bninie. Małoletnia wychowanka tejże placówki urodzi dziecko w stosunku do którego sąd rejonowy w Środzie Wlkp. orzeka o umieszczeniu go w placówce lub innej formie pieczy zastępczej. Dziecko nie ma ustalonego miejsca pobytu. Aktualnie obowiązujące przepisy nie precyzują kto powinien ponosić wydatki na utrzymanie tego dziecka, co w konsekwencji prowadzi do sytuacji gdzie tylko dlatego, że siedziba sądu mieści się w Środzie Wlkp. to powiat średzki jest zobowiązany do ponoszenia wydatków. W takiej sytuacji powiat nie ma możliwości skierowania do		

			innej formy pieczy zastępczej w tym placówki opiekuńczo - wychowawczej mimo, że dysponuje miejscem we własnych placówkach. Nie ma również wpływu na podejmowane działania w stosunku do małoletniej matki i jej dziecka. W takiej sytuacji powiat staje się tylko płatnikiem.		
41.	Art. 193 ust. 9	Należy wprowadzić przepisy przejściowe w odniesieniu do opłat wymagalnych przed dniem wejścia w życie nowelizacji.			
42.	Art. 196 ust. 2	Rozszerzenie możliwości korzystania z programu również przez powiaty.			
43.	Art. 579(2a) KPC	Należy wprowadzić przepis usuwający kolizję pomiędzy proponowanym przepisem a art. 36 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.			
44.	Art. 119 (2) KRiO	Pozostawienie terminu 6-tygodniowego.	Proponowana w projekcie zmiana uderza w dobro dziecka, które powinno stanowić wartość nadrzędną nad prawami rodziców biologicznych. Okres 14 tygodni na wyrażenie zgody rodziców na przysposobienie dziecka to okres zbyt długi z uwagi na rozwój emocjonalny dziecka. Im wcześniej dziecko zostanie przysposobione, tym większa będzie możliwość nawiązania więzi z opiekunem i stworzenia dziecku warunków do prawidłowego rozwoju.		
45.	Art. 12 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie w kontekście kierowania -	Organizatorzy rodzinnej pieczy zastępczej, na podstawie art. 12 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie mają obowiązek powiadomienia policji bądź			

	<p>wniosek o rozważenie rozszerzenia nowelizacji w kierunku umożliwiający rozwiązywanie wskazanego problemu.</p>	<p>prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa: „Osoby, które w związku z wykonywaniem swoich obowiązków służbowych lub zawodowych powzięły podejrzenie o popełnieniu ściganego z urzędu przestępstwa z użyciem przemocy w rodzinie, niezwłocznie zawiadamiają o tym Policję lub prokuratora”. Przepis dotyczy również faktu podejrzenia stosowania przemocy wobec dzieci umieszczonych w pieczy. Brzmienie tego artykułu wskazuje na konieczność zawiadomienia organów ścigania. Jednocześnie wobec podejrzenia stosowania przemocy w rodzinie, w konsekwencji powinno nastąpić zabezpieczenie dzieci, poprzez oddzielenie ich od rodziny wobec której istnieje podejrzenie (art. 71 ust. 4 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej) i zawiadomienie sądu rejonowego w trybie art. 71 ust. 1 i 3 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. W konkretnym przypadku, którego dotyczy wskazany problem zgłoszenia podejrzenia stosowania przemocy dokonali członkowie rodziny biologicznej dzieci. Dyrektorowi PCPR na zorganizowanym przez niego spotkaniu z w/w, w obecności prawnika PCPR i Kierownika Zespołu rodzinnej pieczy zastępczej, gdyż od dłuższego czasu narastał konflikt między rodziną zastępczą a rodziną biologiczną na tle kontaktów. Po zakończonym spotkaniu z rodziną</p>			
--	--	--	--	--	--

		<p>biologiczną, miało miejsce spotkanie z rodziną zastępczą, na którym poinformowano rodzinę o zaistniałej sytuacji i podjętych decyzjach. Organizator umieścił dzieci w rodzinach pomocowych tj. w trybie art. 73 ust. 1 i 2 pkt 2.</p> <p>Czas pobytu dzieci w rodzinie pomocowej nie może trwać dłużej niż 2 miesiące (w ustawie nie ma określonej procedury co dalej). Sąd i organy ścigania w tym okresie nie podejmuje działań. Rodzina zastępcza, z której odebrano dzieci w poczuciu skrzywdzenia kieruje skargi do starosty i sądu na działania organizatora.</p>			
--	--	--	--	--	--